

GABIJOS BALSAS

2019 m. gegužė Nr. 6

TURINYS

02–03 Erasmus projekto veikla Kroatijoje: mūsų mokinių patirtys

04 Pasaulinė cirko diena – gyvūnų cirke tema

05 Sekretorės diena – interviu su raštinės vedėja

06 Pasaulinė sveikatos diena: apie mokinių sveikatą ir mediko profesiją

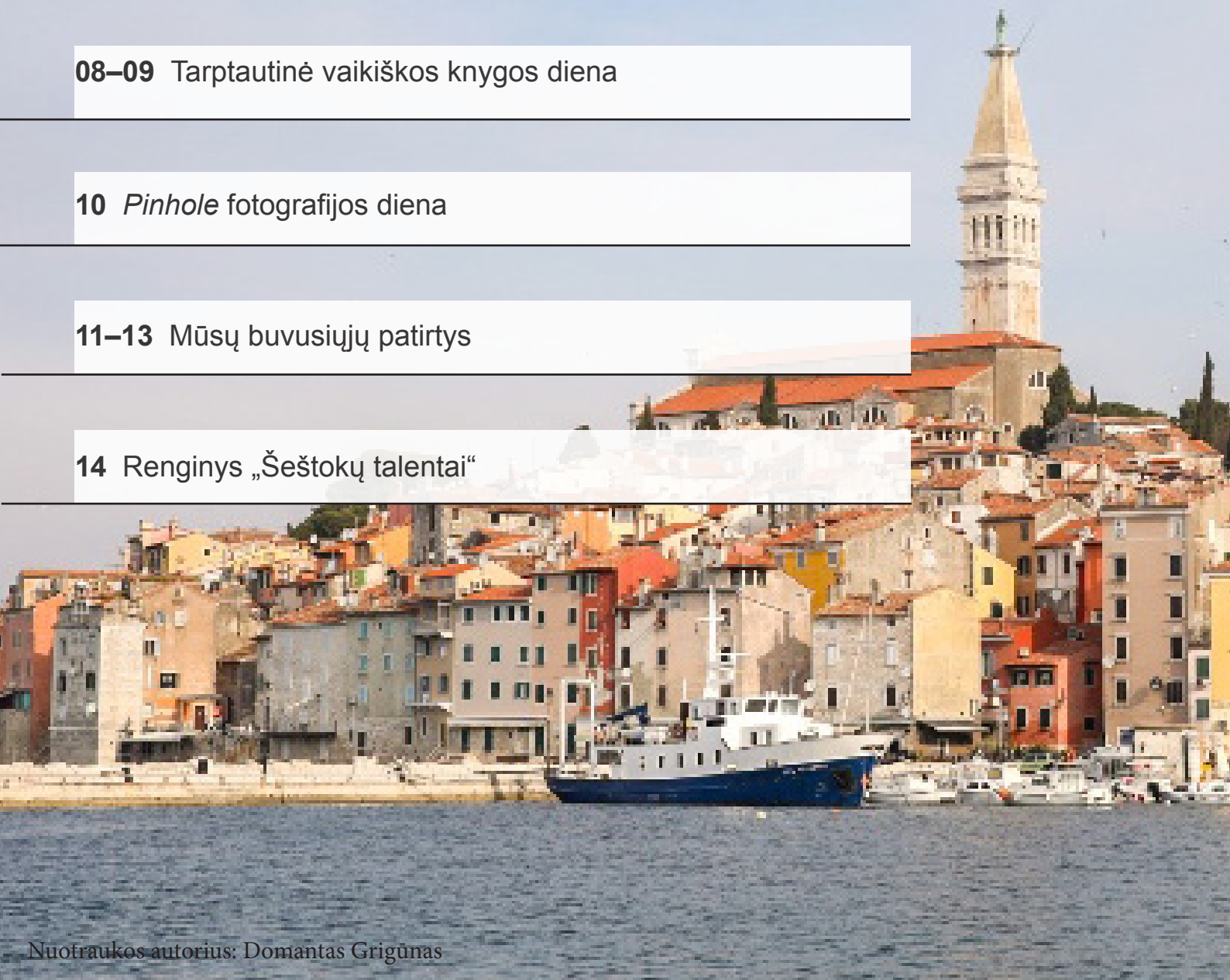
07 Šuns diena – interviu su jaunąja šunų vedle

08–09 Tarptautinė vaikiškos knygos diena

10 *Pinhole* fotografijos diena

11–13 Mūsų buvusiųjų patirtys

14 Renginys „Šeštokų talentai“

Mūsų Skaitytojau!

Prabėgo dar vienas nepaprasto grožio pavasario mėnuo – balandis. Reikia tik stengtis bėgant nepraleisti įvairių augalų žydėjimo meto, dažnai jis neilgai trunka – net ir daugelio vilniečių taip laukiamas sakurų žydėjimas jau praeityje...

Šį mėnesį pasaulyje buvo minimos įvairios reikšmingos datos, kurios rado atgarsį ir mūsų gimnazijoje. Tarptautinės vaikiškos knygos dienos rėmėjas šiais metais – IBBY Lietuvos skyrius, taip pat balandį minima ir Pasaulinė knygos diena. Šia proga pakalbinome mūsų bibliotekos atstovę. Minėdami Pasaulinę sveikatos dieną nutarėme paprašyti mūsų mokyklos medikės patarimų bei įžvalgų apie sveikatą. Gimnazijos raštinės vedėja Sekretorės dienos proga atskleidė savo darbo subtilybių. Tarp daugybės mokyklos mokinių visada randame žmonių, užsiimančių gana retomis įdomiomis veiklomis. Tad šįkart minėdami Šuns dieną kalbinome septintokę jaunąją šunų vedlę. Su gyvūnų tema susiejome ir Pasaulinės cirko dienos temą, publikuodami tekstą su ryškiu autorės požiūriu į gyvūnus cirke. Su fotografijos mokytoja kalbėjomės apie *pinhole* fotografijos būdą, nes šio fotografavimo būdo dieną irgi pažymime balandžio mėnesį. Kai kuriems gimnazijos mokiniams šis mėnuo paliko didelį įspūdį dėl vykdytos tarptautinio projekto veiklos Kroatijoje, pora jų pasidalijo savo įspūdziais iš darbo tarptautinėse komandose ir viešnagės. Ačiū Jums visiems, mielieji, nes dėl Jūsų interesų, veiklų įvairovės mūsų laikraščio temos niekada neišsenka!

Linkime visiems dar daug žydinčių akimirkų ir šiltų emocijų paskutinį pavasario mėnesį.

Smiltė Jakučionytė, III D

Tarptautinis projektas Kroatijoje – mokinių akimis

Kovo 31–balandžio 6 d. trys mūsų mokytojos – J. Skomantienė, L. Stašauskienė, J. Antanavičienė – bei dvylika 10–12 klasių mokinių dalyvavo Kroatijoje vykusiame projekto ERASMUS+ SI-FEC – School is fit through European centers etape. Buvo dirbama kartu su kroatu, vokiečių, ispanų grupėmis. Į išvykos metu gautą naudą bei jos paliktus įspūdžius nutarėme pažvelgti mokinių akimis, tad pakalbino vienuoliktos Gretą ir Smiltę.

Kas projekto metu jums buvo įdomiausia, paliko stipriausią įspūdį?

Greta: *Mūsų grupė kūrė lankstinuką apie studijas ir darbą užsienyje. Iš pradžių nepažinome vieni kitų ir turbūt įdomiausias, smagiausias momentas ir buvo tas, kai ėmėme vieni kitus pažinti ir ieškodami kompromisų padarėme savo darbą.*

Smiltė: *Geriausias dalykas buvo bendravimas su kitų kultūrų žmonėmis, jų pažinimas ir ieškojimas kompromisų. Iš laisvalaikio paliko įspūdį diena, kai galėjome plaukti laivu, aplankyti miestelius. Tai buvo ir puiki galimybė pažinti šalies kultūrą, ir dar labiau susibendrauti su žmonėmis.*

Greta: *Man pasirodė labai graži visa aplinka – ir gamta, ir šalies kultūra. Buvo įdomu palyginti su mūsų šalimi – ten jau buvo tikras pavasaris, spalvoti namukai, miesteliai, tikras pietų kurortas. Taigi buvo ir darbo, ir gero atsipalaidavimo savaitė.*

Smiltė: *Turėjome galimybę pamatyti šalį ne kaip kurortą, o jos įprastą gyvenimą prieš kurortinį sezoną, matėme dar pakankamai tuščius miestus.*

Taigi kuo buvo naudinga ši savaitė?

Greta: *Leido šiek tiek atsikvėpti nuo įprastos darbo rutinos. Be to, mes labai patys tarpusavyje susibendravome, tiek dešimtokai, tiek dvyliktokai. Taip pat buvo įdomu pažinti, palyginti kitas kultūras, sužinoti, kaip kiti mokosi, ruošiasi savo egzaminams. Kai dirbame kartu su savo tautiečiais, turbūt*

visi dirbame labai panašiai, o kai dirbi su kitų tautų atstovais, ypač pietų Europos, labai skiriasi požiūris į darbą. Ypač jutome skirtumą dirbdami su kroatams ir ispanais dėl darbo etikos. Mes visada ateidavome laiku, jie laisviau žiūri į darbo pertraukėles, į laiko planavimą.

Smiltė: *Pastebėjome, kad mūsų ir vokiečių požiūris į darbą panašus: mes geriau pirma darbą padarome ir tada ramu, o kroatams ar ispanams pertrauka – šventas dalykas, palieka viską ir eina kavos ar ledų, po to dirba.*

Greta: *Mums vokiečiai pasirodė valdingesni, taigi kai kurie kultūriniai stereotipai pasitvirtino. Kuriam laikui praėjus, ir mes, tiesa, supanašėjome kiek su ispanais: irgi pradėjome vėluoti. Mus suartino gal tai, kad visi buvome panašaus amžiaus, moksleiviai, ir supratome, kad norime vieni kitus pažinti, susirasti naujų draugų. Ko gero, tie ryšiai turėtų likti ir kitais metais, kai projektas vyks jau Lietuvoje.*

O savo darbo rezultatais dirbdamos tarptautinėse komandose esate patenkintos?

Smiltė: *Manau, kad taip. Žinoma, visada galima padaryti geriau, bet kaip per tokį trumpą laiką dirbdamos mišrioje kultūrinėje grupėje, ieškodamos kompromisų, pasiekėme visai neblogą rezultatą.*

Greta: *Tiek mūsų darytas lankstinukas, tiek kitų grupių darbo rezultatai visai puikūs, realiai pritaikomi.*

Kai patys vykdysite tokį projektą Lietuvoje, ar ką nors keisite darbotvarkėje, gal pasimokėte iš patirties Kroatijoje?

Greta: *Laiką planuosime geriau. Skirsime daugiau laiko atvykusiems pažinti mūsų šalį, kultūrą. Taip pat stengsimės aiškiai formuluoti visų darbo tikslus, kad visi juos suprastų vienodai.*

Ačiū visoms mokytojoms, kurios organizavo projektą, važiavo su mumis. Taip pat norime paskatinti mokinius naudotis progomis pažinti kitas kultūras, kitus žmones, išnaudoti projektų siūlomas galimybes.

LIFE

Įprastas reiškiny – gyvūnai cirke. Jūsų požiūris?

Jau dvylika metų balandžio trečiąjį šeštadienį yra pažymima Pasaulinė cirko diena. Cirkas yra viena iš seniausių pasaulio meno ir kultūros rūšių. Šiais laikais beveik visose pasaulio šalyse cirkas yra neatsiejamas nuo gyvūnų.

Gyvūnai, mano ir daugelio žmonių nuomone, neturėtų būti cirko dalis. Dažniausiai naudojami gyvūnai cirkuose yra drambliai, kačių šeimos atstovai, delfinai ar net tokie gyvūnai, kaip žirafos ir hipopotamai. Visų šių gyvūnų prigimtis yra gyventi laukinėje gamtoje, tačiau nesunku įsivaizduoti, jog cirko gyvūnai mažai būna laisvėje. Ką jau kalbėti apie žiaurų prižiūrėtojų elgesį su gyvūnais. Plėšrūs gyvūnai, tokie kaip liūtai ar tigras, atlieka triukus tik verčiami baimės.

Nors gyvūnai cirkuose vis dar yra plačiai naudojami, įvairios organizacijos ir pavieniai žmonės aršiai kovoja su tuo. Lietuvos gyvūnų teisių apsaugos organizacija (LGTAO) ragina žmones nepirkti bilietų į šiuo metu Lietuvoje veikiančius cirkus. „Mieli žmonės, ne valdžia, o jūs turite visišką galią savo rankose nutraukti šį elgesį su gyvūnais. Nepirkite bilietų!“ – ragino LGTAO. Mažmeninės prekybos parduotuvių tinklas „Norfos mažmena“ taip pat paskelbė savo nuomonę soc. tinkle „Facebook“, kuriame teigė, jog atsisako bendradarbiauti su cirkais, kuriuose vyksta pasirodymai su laukiniais gyvūnais.

Taigi, nors balandžio 20-oji pasaulyje pažymima kaip cirko diena, reikia nepamiršti, jog cirkuose gyvūnai yra išnaudojami ir kankinami, o jų likimas priklauso tik nuo žmonių.

Parengė Gabrielė Kuzmickytė, III D

Kiekvienos įstaigos reikalų enciklopedija... Kas?

Kasmet balandžio trečiąjį trečiadienį pažymima Sekretorės diena (lot. secretus – „slaptas, paslėptas“). Apie šio darbo subtilybes kalbinome asmenį, kurį su mažais ir dideliais rūpesčiais esame aplankę turbūt visi – tai raštinės vedėja Violeta Badarienė.

1. Ar galima teigti, kad sekretorės įstaigoje apie vadovą žino daugiausia?

Taip, manau, galima teigti. Ne viską, bet tikrai daug.

2. Kokių charakterio savybių reikia sekretorei?

Reikia komunikabilumo, mėgti dirbti su dokumentais – tai yra svarbiausia. Taip pat reikia gebėti ir valdyti informaciją. Ne tik tokią informaciją, kuri yra susijusi su sekretorės darbu, bet ir informaciją apie klientą ar jo klausiamą sritį, kad galėtumėte pateikti jam kuo daugiau informacijos. Taip pat labai reikia kruopštumo, tolerancijos, kantrybės.

3. Kam reikia, pavyzdžiui, tolerancijos?

Situacijų pasitaiko visokių, todėl reikia tolerancijos, kad veide, balse neišryškėtų nepasitenkinimas.

4. Jei turėtumėte galimybę pakeisti profesiją, ar ją keistumėte? Jei taip, į kokią ir kodėl?

Ne, tikrai nekeisčiau. Kažkada buvo taip, kad mama kvietė dirbti vietoj jos sekretore, o aš iš karto atsakiau: „Niekada“;. Kaip sakoma, niekada nespjau į šulinį, nes iš jo tenka gerti. Dabar aš tikrai jaučiuosi savo vietoje, man šitas darbas labai patinka, nors kartais ir pavargstu, bet vis tiek kitą rytą į darbą einu su malonumu.

5. Ar dirbant buvo nutikę kokių įdomių ar netikėtų situacijų? Galite papasakoti?

Situacijų? Taip. Vieną kartą direktorius iš Vokietijos gimnazijos paskambino, ir aš mokėdama vokiečių kalbą jį supratau. Jis man viską susakė, tačiau kai reikėjo jam atsakyti,

kalbėjomės įvairių kalbų mišiniu. Labai smagiai pasijuokėme tada. Labai gerai, kad jis mane suprato ir aš jį supratau. Tai čia tokia įdomiausia situacija, kuri įstrigusi galvoje.

6. Kokie šio darbo privalumai? O trūkumai?

Visada tobulėji, gyvenimas taip priverčia, nes keičiasi įvairios duomenų sistemos. Tad visada išmoksti ko nors naujo tiek profesinėje, tiek technologijų srityje. Trūkumai... Kartais turi sugerti nemažai blogos energijos. Ateina įvairių žmonių, iš kurių kartais išgirsti nelabai malonių dalykų, kurių mielai neklausytum.

7. O sunku sugerti tą nemalonią energiją?

Išmokstama. Pačioje pradžioje buvo sunku neišeiti iš pusiausvyros, o dabar tiesiog turbūt užgrūdino mane. Kartais truputėlį suerzina, tačiau jau išmokau atsiriboti ir nekreipti dėmesio į tą nemalonią energiją.

Ačiū už pokalbį.

Parengė Vaiva Vaitkevičiūtė, 7 b

Pasaulinė sveikatos diena

Balandžio 7 d. minima Pasaulinė sveikatos diena. Pakalbinome mūsų gimnazijos sveikatos priežiūros specialistę Tamarą Čirkovą.

1. Kodėl pasirinkote medikės profesiją?

Tai buvo mano vaikystės svajonė.
Mediko profesiją pasirinkau ir dėl to, kad medikai labai reikalingi žmonėms, be jų niekas negali gyventi.

2. Kiek laiko dirbate šioje mokykloje?

20 metų.

3. Galbūt prisimenate kokią nors linksmą istoriją, susijusią su darbo veikla?

Mergaitė (antroji), nenorėdama būti mokykloje, nupiešė ant rankų ir veido „bėrimus“ ir atėjo skųstis, kad ją išbėrė. Apžiūrėjusi jos kūną pamačiau, kad po raudonais taškiukais atsirado bėrimas. Mergaitės oda buvo alergiška flomasterio sudedamajai daliai. Mergaitę teko siųsti pas gydytoją.

4. Koks buvo keisčiausias nutikimas, dėl kurio kas nors kreipėsi į Jus, kaip į medikę?

Aštuntokė po 2 pamokų pradėjo skųstis silpnumu, galvos skausmu, labai dažnu širdies plakimu. Pamatavus kraujospūdį, paaiškėjo, kad jis 200 ir 110, o širdies pulsas – 115 kartų per minutę. Kūno kultūros pamokos tą dieną jai nebuvo. Išsikviečiau greitąją medicinos pagalbą ir tėvus. Paaiškėjo, kad eidama į mokyklą mergaitė išgėrė skardinę energinio gėrimo.

5. Ar niekada nekilo noras pakeisti šią profesiją?

Ne.

6. Kas yra sunkiausia dirbant mokykloje slaugytoja?

Sunkiausia yra įvertinti mokinio sveikatos būklę – ar siųsti į pamoką, ar kviesti tėvus ir greitąją pagalbą.

7. Ko palinkėtumėte mokiniams, kad jiems galbūt mažiau reikėtų Jūsų pagalbos?

Yra dvi pagrindinės problemos, kurios daro įtaką mokinių sveikatai.
Pirmoji – stresas. Mokiniai, kurie ateina į mokyklą pasiruošę pamokoms, mokykloje jaučiasi gerai. O tie, kurie ko nors nepadarė iki galo, stresuoja, dėl to jų ir prasta savijauta pamokų metu. Antroji problema – virusai ir bakterijos. Su jais kovojame visus mokslo metus.

Mano patarimai:

atidžiau ruoštis pamokoms,
nepamiršti asmens higienos taisyklių,
daugiau laiko leisti gryname ore,
miegoti mažiausiai 8 valandas per parą.

Šuo ir žmogus

Pasirodo, tarp mūsų yra žmonių, kurie didelę savo laisvo laiko dalį praleidžia su šunimis, stengdamiesi juos pažinti bei kartu su jais siekdami ir savo gyvenimo tikslų. Vienas tokių žmonių – septintokė Vakarė, jaunoji vedlė (vedliai – tai žmonės, kurie mokosi šuns demonstracijos meno, po to dalyvauja su jais konkursuose ir parodose).

1. Ar kaip nors minėsi Šuns dieną? Kaip?

Taip, aš ir mano komanda „SHOW ŠUO“ rinkome įvairiausių daiktus prieglaudai šios dienos proga, nuvežėme juos ten, taip pat vedžiojome prieglaudos šunis.

2. Kiek laiko jau užsiiminėjai su šunimis?

Aš esu jaunoji vedlė ir tuo užsiiminėjau nuo 6 iki 11 metų, po pertraukos, būdama 13 metų, vėl sugrįžau prie šios veiklos.

3. Ar sunki jaunųjų vedlių veikla?

Pradžioje buvo kiek sunku, bet aš turiu puikią trenerę Moniką Čekytę, kuri man padėjo daug pasiekti, ir aš visada lygiuojuosi į savo trenerę. Tačiau vis tiek reikia daug ir sunkiai dirbti, kad pasiektum dar aukštesnių tikslų, pvz., atstovautum Lietuvai „Crufts“ parodoje.

4. Kaip įsitraukei į šią veiklą, kaip ja susidomėjai?

Mano mama Diana Jurkuvėnienė yra kinologė, ji turi savo dresūros ir hendlingo mokyklą, o anksčiau turėjo ir jaunųjų vedlių mokyklą. Tad mane mama atsivedė į savo treniruotes po to, kai aš jai vienoje iš parodų užsiminiau, kad norėčiau tuo užsiiminėti.

5. Kokius šunis lengviausia treniruoti?

Neįmanoma įvardinti tiksliai veislės ir šiaip sunku atsakyti į šį klausimą, nes veislių yra daugiau nei 300 ir jos visos dresuojamos skirtingai. Taip pat tai priklauso nuo žmogaus, kuris dresuoja šunį, nes vienam žmogui išdresuoti šunį gali prireikti daug laiko, o kitam su tuo pačiu šunimi dirbant laiko reikės mažiau.

6. Ar sieji savo ateitį su šunimis?

Taip, be abejonės, planuoju atidaryti savo dresūros ir hendlingo mokyklą.

7. Ar važinėji į konkursus, varžybas? Kaip sekasi ten?

Aš dalyvauju parodose ir tikrai pasiekiu aukštų rezultatų, treniruoju ir demonstruoju ne tik savo, bet ir kitų žmonių šunis.

8. Kokių savybių žmogui reikia norint dirbti su šunimis?

Pagrindinė savybė turėtų būti meilė šunims, taip pat reikia puikiai suprasti, kada šuo jaučiasi gerai, o kada blogai. Jei vesi į ringą šunį, kuris blogai jaučiasi, jam karšta ar pan., tikrai nieko nepasieksi, nes svarbiausia yra šuns savijauta.

9. Gal galėtum duoti patarimų tiems, kurie tik pradeda šią veiklą?

Niekada nenuleisti rankų ir, jei turi galimybę, treniruotis ne tik su savo šunimi, bet ir su kita veisle. Būtinai reikia naudotis tokia proga, nes tai yra didelė patirtis vedliui.

„Knyga yra tiltas į savęs ir pasaulio pažinimą...“

Balandžio 2-ąją visame pasaulyje švenčiama Tarptautinė vaikų knygos diena. Šią reikšmingą dieną minėjo ir mūsų mokyklos bendruomenė. Apie vaikišką literatūrą ir kitus dalykus, susijusius su Tarptautine vaikų knygos diena, nutarėme pasiteirauti mūsų bibliotekininkės Dianos Stanevičienės.

Ar biblioteka pažymi Tarptautinę vaikų knygos dieną? Jei taip, tai kaip?

Balandžio 2-oji – žymiojo danų pasakininko Hanso Kristiano Anderseno gimimo diena. Nuo 1967 m. pasaulyje ji minima bei švenčiama ir kaip Tarptautinė vaikų knygos diena. Šios dienos šventę kasmet remia kurios nors šalies IBBY (angl. International Board on Books for Young People, liet. Tarptautinė vaikų knygos taryba) skyrius. Tos šalies rašytojas parašo visuomenei laišką-kreipimąsi, o dailininkas kuria plakatą knygos ir skaitymo tema. Tekstas verčiamas į pagrindines pasaulio kalbas ir kartu su plakatu siunčiamas į visas pasaulio šalis, kuriose veikia IBBY organizacijos nacionaliniai skyriai. Kreipimasis ir plakatas tampa pagrindine Tarptautinės vaikų knygos dienos publikacija.

2019 metų Tarptautinės vaikų knygos dienos rėmėjas – IBBY Lietuvos skyrius. Plakatą ir tekstą sukūrė vaikų knygų iliustruotojas ir autorius Kęstutis Kasparavičius. Šio autoriaus parašytos ir iliustruotos knygos 27 pasaulio kalbomis leidžiamos įvairiose Europos, Azijos, Šiaurės ir Pietų Amerikos šalyse. Plakato dizainerė – Deimantė Rybakovienė.

Kasmet Tarptautinė vaikų knygos diena švenčiama ir mūsų mokykloje: bibliotekoje eksponuojamas šalies – šventės rėmėjos – autorių sukurtas plakatas bei kreipimasis į visuomenę, parengiama knygų vaikams paroda, supažindinanti su šventės istorija, knygų kūrėjais bei kviečianti pavartyti vaikiškas knygas. Pradinių klasių mokiniai klasėse skaito šventei skirtą tekstą, aptaria plakatą, aplanko parodą bibliotekoje. Šiomet bibliotekos lankytojai galėjo susipažinti su K. Kasparavičiaus bei H. K. Anderseno biografija bei kūryba.

Ar reikalinga tokia diena?

Taip, tokia diena labai reikalinga ir prasminga. Knyga yra tiltas į savęs ir pasaulio pažinimą, į draugystę ir bendravimą su kitu žmogumi, ji praplečia akiratį, lavina vaizduotę ir skatina kūrybą. Tokios šventės – Tarptautinės vaikų knygos dienos – egzistavimas kaip daugybė ryškių ir šviesių tiltų kasmet sujungia daugybę šalių, tų šalių vaikų ir knygų vaikams kūrėjų, pakylėja ir paskatina skaityti ne tik vaikus, bet ir suaugusius.

Kokios knygos populiariausios tarp mūsų mokyklos vaikų? O tarp mokytojų?

Mūsų mokyklos pradinių klasių mokiniai skaito įvairias lietuvių ir užsienio autorių knygas. Labai populiarios K. Kasparavičiaus, V. Račicko, Jeff Kinney, Knister, Rachel Renee Russell, Paulvan Loon knygos. Tarp vyresniųjų mokinių populiariausi yra kūriniai, įtraukti į programinės ir rekomenduojamos literatūros kūrinių sąrašus. Mokytojai dažniausiai renkasi grožinę lietuvių ir užsienio šalių autorių lite-

ratūrą, populiarios Romualdo Granausko, Kristinos Sabaliauskaitės, Rutos Sepetys, Ericho Marijos Remarko, Jodi Picoult, Sarah Jio knygos.

Kiek naujos vaikiškos grožinės literatūros knygų kasmet gauna mūsų biblioteka? O suaugusių literatūros?

Pastaraisiais metais biblioteka kasmet vidutiniškai gavo apie 100 grožinės literatūros knygų, iš jų daugiausia – knygų, kuriose spausdinami kūriniai, įtraukti į programines ir rekomenduojamas literatūros kūrinių sąrašus.

Ar pastebite tarp vaikų skaitymo mažėjimo tendencijas? O gal jis, atvirkščiai, didėja?

Į klausimą apie vaikų skaitymo tendencijas sunku atsakyti vienareikšmiškai. Mūsų mokyklos bibliotekoje išduodamų knygų skaičius kasmet svyruoja, priklausomai nuo besimokančių mokinių skaičiaus ir nuo mūsų galimybių tenkinti bibliotekos vartotojų poreikius. Manychiau, kad jei galėtume pasiūlyti daugiau bei įvairesnių knygų, skaitančiųjų turėtume žymiai daugiau. Visada jaučiame bibliotekoje „pagyvėjimą“ po susitikimų su rašytojais ir poetais, po renginių, susijusių su knygomis ir skaitymu, ar parodų, kurias bibliotekoje mokiniai aplanko kartu su savo klase. Esame ne kartą girdėję iš vyresniųjų mokinių, kad jie, esant galimybei, mieliau renkasi popierinę, o ne elektroninę knygą, todėl tikiuosi, kad ir ateityje vaikai augs kartu su knyga rankose...

Kokie Jūsų pačios mėgstamiausi knygų autoriai?

Pastaraisiais metais knygų pasiūla labai išsiplėtė, išleidžiama vis daugiau lietuvių autorių knygų, taip pat į lietuvių kalbą išverčiama vis daugiau užsienio autorių kūrinių, todėl sudėtinga išskirti kelis mėgstamiausius knygų autorius. Galbūt dažniausiai šalia savęs norisi turėti ir atversti E. M. Remarko knygą „Trys draugai“ arba kurią nors iš Paulo Coelho knygų, o iš knygų vaikams rašytojų su malonumu prisimenu Astridos Lindgren, Otfrydo Proislerio, Pamelos Trevers kūrybą.

Parengė Adas Kaminskas, 7 e

Pinhole fotografavimo būdas: reikalinga kantrybė ir susitelkimas

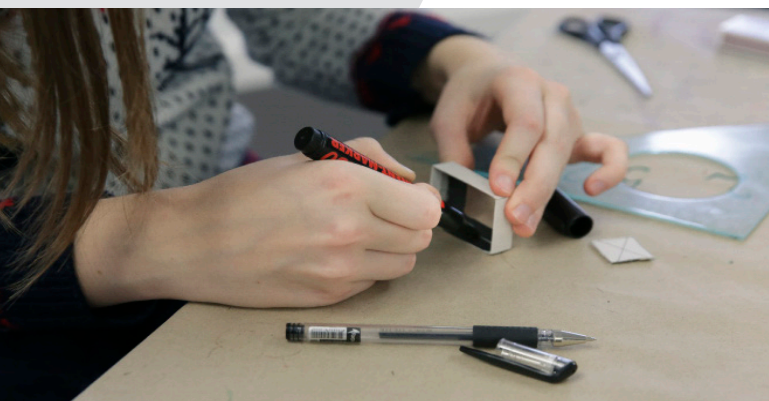
Balandžio 28 d. minima Pinhole fotografijos diena. Kuo šis fotografavimo būdas ypatingas, paprašėme papasakoti fotografijos mokytoją Jolitą Baranauskienę.

Pinhole (lot. camera obscura, liet. – tamsus kambarys) technika žinoma dar nuo senovinių laikų. Pirmasis apie šią techniką užsiminė kinų filosofas Mo-Ti (gyvenęs V amžiuje prieš Kristų). Vėliau apie tai rašė Aristotelis, Leonardas da Vinčis bei daugelis kitų žinomų mokslininkų ir astronomų. *Camera obscura* – pro mažą skylutę įsiskverbianti šviesa ant visiškai tamsios patalpos sienos projektuoja apverstą vaizdą. Taip buvo atrastas fotografavimo būdas. Esame įpratę skubėti, o *pinhole* reikalauja susitelkimo ir kantrybės. Mokantis stebėti šviesą, studijuoti aplinką, vertinti laiką *pinhole* (maža dėžutė su skylute) mus nukelia į praeitų laikų ramybės paieškas. *Pinhole* fotografijų rezultatas sunkiai valdomas ir beveik nenuspėjamas, tačiau patiriamas nežinomybės atskleidimo jausmas, matyt, visada bus aktualus žmogui. *Pinhole* daugeliui fotografų tapo gyvenimo būdu ir fotografinio mąstymo filosofija, o dėl daug tam skiriamo laiko fotografijos tampa ypatingos ir meniškos.

Pažiūrėti į pasaulį pro adatos skylutę skatinu ir fotografijos pasirenkamojo dalyko mokinius. Kartais pasidarome fotoaparatus iš paprastų batų dėžučių, kartais imituojame tikrą fotoaparata ir darome jį iš degtukų dėžučių, į vidų įdedame fotografijos juostelę. Šiais metais gaminome soliografijos prietaisus iš skardinių. Fotografuojant šiuo būdu įrašomas saulės kelias ir vaizdas gali būti fiksuojamas labai ilgai: mėnesį, pusmetį... Mokiniais trūksta atsakomybės jausmo, nes entuziastingai pradėję darbą jie pamiršta pakabinti soliografijos dėžutę, pamiršta atidaryti užklijuotą skylutę, o po ilgų prašymų atneša dėžutes ir patys nustemba matydami mistinius vaizdus. Ne veltui senovėje ši priemonė buvo naudojama velnio egzistavimo įrodymui.

Būna ir linksmy nutikimų... Prieš metus vieno mokinio mama labai išsigando radusi ant lango priklijuotą dėžutę (mokinys neinformavo apie projektą). Mama pagalvojo, kad tai sprogmuo, o po to nuėmė ir išmetė :) Apie *pinhole* fotografavimo techniką bei kaip pačiam namų sąlygomis pasigaminti tokį aparatą galima sužinoti <http://www.pinhole.lt/> puslapyje.

Parengė Marija Rukaitė, 7 d

Mūsų buvusieji

Tęsiame pokalbius su mūsų buvusiais abiturientais, kurie mielai dalijasi savo 12-os klasės ir tolimesnio gyvenimo patirtimis. Šį kart kalbinome Moniką Radzevičiūtę.

1. Dvylikta klasė nelengvas laikotarpis kiekvienam abiturientui. Gal pameni, kaip Tu suvaldei stresą artėjant egzaminams?

Kiek prisimenu – man tai nebuvo sunkus laikotarpis. Pasitikėjau savimi, maniau, kad žinau, kur einu, žinau, ką moku ir kokios mano stipriosios savybės. Bet manau, kad galbūt reikėjo jaudintis daugiau, nes egzaminus išlaikiau visiškai priešingai, nei tikėjaisi. Apskritai, lyginant su dabartimi, mokykloje žymiai labiau pasitikėjau savo jėgomis nei dabar, bet gal tai ir gerai. Maniau, kad iš lietuvių kalbos egzamino tikrai gausiu daugiausiai, matematikos, ko gero, mažiausiai, o rezultatai buvo visai priešingi, tad ištiko lengvas šokas, bet viskas išėjo j naudą. Kadangi paskutinį dvyliktos klasės pusmetį buvau pakankamai tvirtai nusprendusi, kad noriu stoti į VU psichologiją – man kaip tik pasisekė dėl matematikos, kadangi ji sudaro 0,4 dalį stojamojo balo.

2. Ar sunku buvo planuoti savo laiką 11–12 klasėje? Ar viską suspėdavai?

Taip, planuoti buvo sunku... Aš niekada, nuo pat vaikystės, nebuvo tas vaikas, kuris po pamokų eina namo, ruošia namų darbus, pažaidžia kompiuteriu ar pažiūri filmą ir eina miegoti. Visad gyvenau labai aktyviai, nuolat įsitraukdavau į įvairias menines veiklas, projektus. Man patikdavo viešai kalbėti, skleisti kokią nors žinią, mėgdavau būti scenoje. Lankiau muzikos mokyklą, kur kas savaitę vykdavo įvairūs koncertai, vėliau mokykloje prisijungiau prie „Brigados“, kur taip pat repetuodavome iki gilaus vakaro kelis kartus per savaitę, lankiau ir kitą dramos būrelį, ruošiantį stojimui į LMTA vaidybą (dabar džiau-giuosi, kad ten nestojau), lankiau šokius... Iš tikrųjų, net negaliu prisiminti, ko nesu kažkada lankiusi, išskyrus piešimą (iš manęs tikrai menka piešėja). Būtent dėl tokio gyvenimo būdo man dvyliktoje klasėje buvo labai sunku visko atsisakyti ir visą dėmesį skirti mokymui-

si. Kadangi norėjau gerai išlaikyti egzaminus – nusprendžiau nebeužsiimti popamokinėmis veiklomis ir truputėlį „pakentėti“. Nors, jei atvirai, ne iki galo pavyko... Prisimenu, kad vis tiek dalyvavau kažkokiuose skaitovų ir oratorių konkursuose, rašydavau scenarijus įvairiems pasirodymams, o kai labiausiai reikėjo mokytis prieš pat egzaminus – rašiau su drauge scenarijų Paskutinio skambučio pasirodymui ir planavau, kaip dvyliktokų auklėtojas pasiimti iš namų su žirgais ir kariatomis, kaip suplanuoti jų pasivažinėjimą karieta po Pašilaičių gatves ir kaip didingai jas įvežti į mokyklos vidinį kiemą. Vis tik popamokinių veiklų dvyliktoje klasėje buvo mažiau nei anksčiau, o likus mažai laiko iki egzaminų mokydavausi nuolat, todėl manau, kad perskirstyti ir planuoti laiką pavyko. Buvo tikrai sunku, bet verta. Greičiausiai nestudijuočiau dabar to, kas man patinka, jei dvyliktoje klasėje nebūčiau daugiausiai dėmesio skyrusi pasiruošti egzaminams.

3. Ar labai stipriai pasikeitė Tavo gyvenimo rutina baigus mokyklą?

Pasikeitė greičiausiai taip stipriai, kaip tik galima įsivaizduoti... Dauguma mokinių mokykloje skundžiasi dėl per griežtų taisyklių, dėl to, kad juos nuolat kas nors stebi, kontroliuoja ir panašiai. Pati mokykloje jaučiausi suvaržyta ir dažnai nenorėjau paklusti, bet visgi manau, kad bent jau didžioji dalis taisyklių buvo sugalvota ne veltui. Po mokyklos atėjus į universitetą jaučiama tikrai didelė, visiška laisvė... Įvairūs universiteto renginiai, vakarėliai, neprivalomas paskaitų lankymas, laisvė rinktis dalykus, kuriuos nori mokytis – visa tai tikrai suteikia daug laisvės. Bet, kita vertus, statistika tokia, kad iš 120 įstojusiųjų mano bendrakursių į VU psichologijos bakalaurą dabar trečiame kurse yra likę 78 studentai. Be abejo, vieni supranta, kad tai tiesiog ne jiems, tačiau kiti, mano nuomone, turėdami per daug laisvės nebespėja atsiskaitinėti, neprisiverčia pasiruošti tinkamai egzaminams ir juos išlaikyti, todėl tenka arba mokėti nemažus pinigus už perlaikymus, arba sustabdyti, arba mesti studijas. Tad, manau, kad jeigu suaugę žmonės ne visada gali susitvarkyti su didele laisve, tai paaugliams tai padaryti būtų dar sunkiau ir dalis mokyklos taisyklių egzistuoja ne veltui.

4. Kaip pasirinkai, ką veikti po mokyklos? Ar buvo dėl to stiprių abejonių?

Rinkausi labai ilgai, sunkiai ir sudėtingai... Man labai įdomu buvo matematika, bet maniau, kad jei nesu tarp penkių geriausių matematikų klasėje, tai kam man ten stoti. Nuo 10 klasės planavau stoti į mediciną, bet 12-oje klasėje kuo toliau, tuo labiau toliau nuo tos minties (ir ačiū Dievui, nes dabar paniškai bijau kraujo, nors kol mokiausi mokykloje, kažkaip nebijojau). Kaip ir minėjau anksčiau, daug svarsčiau apie vaidybos studijas, man be galo patiko teatras, skaičiau daug pjesių ir eilėraščių, turėjau netgi savo užrašų knygą, kur buvau prisirašiusi be galo daug įvairių citatų, eilėraščių. Tačiau nusprendžiau, kad studijuojant tokį dalyką kaip vaidyba visgi man asmeniškai būtų per daug neapibrėžtumo. Nusprendžiau, kad nesu tiek emociškai stipri, kad galėčiau visada gyventi nežinioje dėl savo ateities po studijų baigimo. Tada kažkaip priėjau prie minties studijuoti psichologiją. Iš tiesų, šis sprendimas buvo vienas kvailiausių mano gyvenime, nes stojau visiškai nepasidomėjusi apie pačias studijas, kokius dalykus toje studijų programoje studentai mokosi, ką galima daryti pabaigus bakalaurą ir pan. Pasiskaičiau kelis straipsnius apie porą psichologijos teorijų (o šiaip tų teorijų egzistuoja keli šimtai) ir nusprendžiau, kad šios studijos tikrai man. Dabar galiu pasakyti tik tiek, kad man labai pasisekė, jog šios studijos man tiko ir patiko, nes tokiu būdu studijų rinktis tikrai negalima, reikia labai atsakingai pasidomėti, ko yra mokoma būtent toje studijų programoje, į kurią planuoji stoti. Trumpai – laimėjau loteriją ir tiek.

5. Ką keistum, darytum kitaip dabar, jau turėdama patirties, jei tektų grįžti į gimnaziją?

Pasidomėčiau nuodugnai visomis studijų programomis, į kurias tik galvoju stoti! Visų pirma, pasiskaityčiau internete, kokie yra dėstomi dalykai, ką galima veikti pabaigus bakalaurą. Vėliau susirasčiau žmogų, kurio paklausinėčiau apie studijų kokybę, apie tai, ką realiai galima veikti pabaigus, kas sunkiausia, kas lengviausia, į ką studijos labiausiai orientuotos. Labai svarbu pabendrauti su rea-

liu žmogumi, studijuojančiu būtent tą dalyką, nes internetiniai studijų puslapiai gali piešti visiškai kitokį studijų vaizdą, nei yra iš tikrųjų. Kaip rasti realius žmones? Galima lankytis „Litexpo“ studijų parodose, galima sukontaktuoti su bet kurio fakulteto studentų atstovybe, galima ieškoti per pažįstamus, galima tiesiog susirasti žmogų per Facebook tinklą ir jam parašyti. Galimybių daug, tik reikia įdėti truputėlį pastangų.

P.S. Jei yra mokinių, svarstančių apie VU psichologijos bakalauro studijas – drąsiai galite kreiptis į mane tiek el. paštu monika.radzeviciute@gmail.com, tiek tinkle „Facebook“ galite drąsiai man rašyti. Atsakysiu, pakuruosiu, bandysiu padėti apsispręsti. Nemažai turėjau draugų, kurie planavo stoti ir, detalai papasakojus apie studijų dalykus, jų nuomonė visiškai pasikeitė, nes jie visai kitaip įsivaizdavo studijas. Taip pat buvo ir tokių, kurie pradžioje abejojo, bet papsakojus suprato, kad studijos – kaip tik jiems.

6. Apie ką besimokant mokykloje liko geriausi prisiminimai?

Apie kai kuriuos mokytojus, kurie, atrodo, padarytų viską, kad tik mokiniai gebėtų, norėtų ir stengtųsi mokytis. Tikrai buvo tokių mokytojų, kuriuos galėčiau vadinti autoritetais, visada stebėdavau jį atsidavimu darbui, tvirtumu ir kantrybe. Taip pat, be abejo, be renginių ir popamokinės veiklos neturėčiau didžiosios dalies gražiausių prisiminimų... Labai gerai prisimenu tą nuostabų jausmą, kai ką nors sukurdavome, parodydavome ir po kiekvieno renginio ar pasirodymo negalėdavome nustoti šypsotis, kartais net verkti, nes apimdavo kažkokia euforija. „Mes ir vėl padarėme“, – sakydavome. Labiausiai šią nuostabią emociją pajutome po Paskutinio skambučio pasirodymo vidiniaus mokyklos kiemelyje. Mes su drauge nusprendėme pirmą kartą sujungti visas dvyliktas klases ir padaryti vieną didelį, bendrą, galingą pasirodymą. Užsakėme kariatą su žirgais, spalvotus dūmus, iškabinome milžiniškus plakatus, kiekvienam dvyliktokui sukūrėme po kostiumą, galiausiai – subūrėme 120 žmonių dėl vieno bendro tikslo, jie visi

įsitraukė, visi gamino kostiumus ir dekoracijas, laukė to lemiamo momento, kai visos emocijos bus „paleistos į laisvę“ pasirodymo metu. Po to buvo nuostabus jausmas, prisimenu daug ašarotų veidų su plačiomis šypsenomis ir netgi dabar, po 3 metų, širdį užlieja šiluma.

7. Gal jau turi savo ateities viziją, svajonę?

Manau, dalį vizijos jau pasiekiau. Kai įstojau, supratau, kad kelias iki psichologo-psichoterapeuto darbo yra labai tolimas. Jei nori tapti tikrai geru specialistu, mokymosi laikotarpis užtrunka tiek pat, kiek visos medicinos studijos. Tačiau baigęs psichologiją nebūtinai turi dirbti psichologu. Gali eiti į žmones ir dirbti personalo skyriuje, gali rinktis teisės kryptį ir atlikti nuteistųjų psichologinius įvertinimus, priimti sprendimus, su kuo vaikas turi gyventi po tėvų skyrybų ir pan., taip pat dar yra edukacinė sritis, susijusi su vaikų raida, ir daugelis kitų variantų... Man jau nuo pirmo kurso pasirodė įdomi personalo sritis – tai ta sritis, kurios darbuotojas ieško žmonei naujų žmonių, vykdo darbuotojų atrankas, organizuoja darbo pokalbius, tikrina darbuotojus įvairiais testais ir panašiai. Trečiame kurse pagaliau pavyko įsidarbinti šioje srityje ne visu etatu, tačiau tai padaryti tikrai buvo labai sunku, nes žmonės nenori darbinti žmonių ne visu etatu... O viso etato suderinti su studijomis nelabai įmanoma, bent jau mano studijų programoje. Iš viso kurso, be manęs, yra dar vienas žmogus, dirbantis panašaus pobūdžio darbą, o kiti tik stebisi, kaip man pavyko įsidarbinti. Tad šiuo metu savo veikla esu labai patenkinta, dažnai netgi pasiilgstu darbo, noriu sekti visas naujienas darbe, tačiau tolumoje ateityje vis tiek matau save psichoterapeuto kėdėje. Bet tam, kad tai pasiekčiau, reikia pabaigti bakalaurą, magistrą, papildomas psichoterapijos mokyklas ir dar ilgą laiką lankytis supervizijoje su patyrusiais psichologais. Tai kainuoja labai daug laiko ir dar daugiau pinigų, tačiau manau, kad kada nors visgi man pavyks.

„Šeštokų talentai“

Balandžio 11-tą dieną mokyklos aktų salėje vyko renginys „Šeštokų talentai“. Šiame renginyje kiekvienos klasės atstovai turėjo galimybę parodyti savo ypatingus talentus kitiems šeštokams. Pasirodymas buvo pradėtas linksmu šokiu, kuriuo buvo pristatyti vedėjai, pranešinėjantys apie klasių pasirodymus.

Vėliau 6 a klasės atstovai smuiko ir fortepijono duetu atliko kūrinį iš filmo „Karibų piratai“, šokėjos Margarita ir Luna sušoko tikrai įdomų šokį, o vienas iš berniukų smuiku sugrojo V. A. Mocarto kūrinį.

6 b klasė pradėjo pasirodymą linksmu šokiu, visiems sukurdami pakilią nuotaiką polka „Pavasarielis“. Dvi mokinės atliko Ed Sheeran dainą „Perfect“, viena iš mergaičių sugrojo „Twenty one pilots“ dainą ukulele, o šokėjų pora atliko džiaivo šokį, kuriam vos prasidėjus visa salė pradėjo ploti į ritmą.

6 c klasės mokinės atliko savo kūrybos dainą, pavadintą „No one cares“, mokinė, vardu Ūla, gitara sugrojo ištraukas iš įvairių dainų, o trys bendraklasės sušoko linksmą zumbos šokį.

6 d klasės mokinė Joana sušoko judrų Lotynų Amerikos šokį ča ča ča, o trys berniukai parodė savo tikrai įspūdingus futbolininkų sugebėjimus.

6 e klasės mokinė Augustė atliko be galo gražią dainą, o mergaičių grupė sušoko savo pačių kūrybos šokį.

Kas laimėjo? Ogi, visi! Kiekvienas pasirodymas buvo puikus, taigi kiekvienas atstovas gavo po prizą.

Po renginio pakalbinome kelis jo dalyvius.

1. Kodėl pasirinkote būtent taip pristatyti klasę?

Margarita, 6 a: *Dėl to, kad tai mano talentas ir šoku visą gyvenimą.*

Radvilė, 6 b: *Nes norėjau parodyti ką nors išskirtinio.*

2. Ar repetuojant arba pasirodymo metu kilo sunkumų?

Margarita: *Ne, nekilo.*

Radvilė: *Kilo keletas sunkumų.*

3. Ar visi atstovavę klasei draugai noriai dalyvavo renginyje?

Margarita: *Visi dalyvavo noriai.*

Radvilė: *Nemanau. Tiesiog mūsų klasė yra šokių klasė ir dauguma bendraklasių turėjo šokti.*

4. Kurios klasės pasirodymas tau patiko labiausiai?

Margarita: *6 b pasirodymai.*

Radvilė: *Visų.*

5. Kokios emocijos po pasirodymo?

Margarita: *Labai geros. Jaučiamės labai gerai.*

Radvilė: *Labai pavargusi. Noriu valgyti.*

6. Kaip manai, ar turi kokį kitą talentą, kurio šiandien neparodei?

Margarita: *Taip.*

Radvilė: *Taip. Galiu groti pianinu.*

Taip pat paklausėme vieno iš žiūrovų apie jo įspūdžius:

Ar smagu buvo palaikyti savo klasę?

Martynas, 6 a: *Taip. Buvo labai smagu laikyti plakatą.*

Kurios klasės pasirodymas patiko labiausiai?

Martynas: *Radvilės iš 6 b.*

Kodėl taip pat nelipai ant scenos?

Martynas: *Tiesiog norėjau palaikyti klasę.*

Vilniaus Gabijos gimnazijos laikraštis „GABIJOS BALSAS“

Redaktoriai: Jūratė Kalverš, Daiva Andriukaitienė | Korespondentai: Smiltė Jakučionytė, Gabrielė Kuzmickytė, Adas Kaminskas, Liepa Samulionytė, Marija Rukaitė, Loreta Boženka, Justina Ganiprauskaitė, Otilija Smelevičiūtė, Agnė Matulionytė, Emilija Lukošūnaitė, Vaiva Vaitkevičiūtė | Fotografai: Jolita Baranauskienė, Domantas Grigūnas | Viršelio autorė Daiva Andriukaitienė | Maketo autorius Lukas Juščius

---

Laikraščio el. paštas: gabijos.laikrastis@gmail.com
